



OBADA-MARE
(NAGYVÁRAD)

Joi 19 Juniu st. v.
1 Iuliu st. n.

Va esi joi'a și duminică.

Redacțiunea în
Közép-utca nr. 395.

Nr. 45.

ANUL XVI.

1880.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de anu 2 fl. 70 cr.

Pentru Român'a 2 galbeni.

La încheierea anului școlaru.

Tinerimea școlara, dimpreună cu profesorii, au zile de bucuria, căci după studiere de dece luni, se odihnesc și se recrează. Toti se duc în câte părți, spre a se desfeta și spre a face bucuria parinților și plăceri șiesi. S'au început feriele.

Din tota anim'a poftim petrecere buna tuturor, cari după obosela de aprópe unu anu pe terenul înțelepciunii în cultura își cauta undeva distracțiune spre a reveni apoi cu puteri noue la altarul Muselor.

Avem înse o dorința, pe care ni-ar plăce s'o vedem realizata, și pe care o adresăm tinerimei noastre prin aceste șire.

E dreptu, că tinerimea merge a-si petrece, a se recrea; cu toate aceste înse noi dorim că ea să lucreze ceva și în aceste luni.

Nu înțelegem vr'unu lucru greu, obositoru, ci punerea în practica a unora din învățaturile câștigate în timpul anului școlaru aspiratu.

Activitatea principala s'ar manifestă prin influința ce dâns'a ar exercita asupra vietii noastre sociale. Aice ea ar avé unu terenu cât se póte de largu, căci — precum cu durere scim — viét'a sociala româna se afla în starea cea mai deplorabila. În familiile noastre cultul limbii, literaturii și muzicii naționale a scapatu foarte. Damele noastre începura a nu pré conversa românesce, literatur'a naționala nu cam este invitata în casele române, ier music'a noastră nu și-a capetatu încă locul ce-i compete.

Lota dara asupra acestora chiamăm noi atențiunea tinerimei noastre, care se rentorce dela institute, dezvoltata în cultura, în sentimente naționale și cu sacrul focu al ardorei de a-si vedé națiunea înaintata.

Se scie, că tinerimea are mare înrîurire asupra familiilor; ea póte să deslepte, să alimenteze niște idei adormite séu neesistente inca; ea póte să transformeze așa dicend cu totul viét'a intelectuală a familiilor. Să useze dara de acesta înrîurire a sa!

Și ieta cum?

Intrându în familiile române, să-si faca intrarea cu vorba româna, națională să-i fia sentimentele ce-o inspira a vorbi, și în deosebi cu damele să nu vorbésca decât românesce.

Amu dîsu cu damele, pentru că ele ni presinta necesitatea cea mai mare d'a le iniția în conversațiunea româna. În lips'a de școli mai înalte pentru fetele române, aceste se cresc în institute străine, de unde iesu — ce e dreptu — culte, înse fără farmecul acela ce face pe o femeia româna de doué ori atât de frumoasă,

adea fără încântatoru sunetu al limbii române de pe buzele lor. E bine, ceea ce fetele române nu putura să profiteze din institutele unde parinții lor au platitu sute și mii de florini, cultura naționala, trebuie s'o capete dela tinerimea barbatésca, ce totusi a avutu mai buna ocașiune spre a și-o câștigă.

Să îndemne junii noștri fetele române a conversa în limb'a naționala, să le arete frumusețile acestei limbii, să le vorbésca de literatur'a noastră, de poetii români, să le reciteze productele mai frumoșe ale Parnasului românu, să le cânte piese muzicale românesce; și de siguru efectul ce unii juni isteti și placuti vor produce, va fi mai mare decât ori ce îndemnare venita din alte părți.

Și deca tinerimea va puté să produca acelu efectu, meritul ei va fi mare, căci avendu fete cu sentimente naționale, vom avé acusi și neveste bune române, vom avé și familie în al căror caminu va arde pururea sacrul focu vestalului ideilor stramoșesci.

Tineri români, faceți-ve dar dator'a!

I. V.

Misteriul Noptii.

— Romanu, de *Claire de Chandeneux*. —

(Urmare.)

Ensusi poporul cânta în timpul missei, și cei ce nu încapu în capela, ingenunchia colo afara pe ierba și pe țermul țirfosu al Rhône-ei.

Dupa missa totu poporul prândiesce colo în giurul capelei. Apoi întaritu cu credința bisericii, se duce încelu către casa, ca să începa de nou îndatinările sale.

Ismérie trecu înaintea acestei capele, și merse iute către locuința lui Pierre Pique care zace cam departșoru.

Cât de multu i-ar fi placutu să se rógé în acesta capela! Dar eră târđiu și trebuia să grabésca, să gasésca acasa pe pescarul, carele în nópte atât de lina își arunca mregea în Rhône.

Voiá să gasésca la cina famili'a. Credea, că va pute vorbi și cu fiul lui Pierre Pique.

Nu esită; dar pe drumu se rogă cu tota caldur'a animei sale către acela, carele e mângaiatoru celor întristati.

Nu mai vedea lumina în ferést'a pescariului, dar audiea vocea copiilor cari se jucau înaintea casului.

Copiii recunoscura mai întâiu în murgul serii pe Ismérie Morin și alergara cu mare șgomotu spre întâmpinarea ei.

— În linisce, copii, — dîse suridendu tiner'a veduva.

— Dar domnișor'a Juliette? — întrebă cea mai mare dintre fetițe.

— E bolnava, serman'a; dar reul e nimica totu. Acasa-i parintele vostru?

— Chiar acuma a sosit și cinéza, — răspunse fetița.

Ismérie intră în odaia-parteru, care în Dauphin de regula e cuin'a și totu-odata dormitorul familiei.

Pescarul se scolă respectuos, ier soția lui grabi să aprindă lamp'a.

Ismérie, îndata-ce se aprinse lamp'a, caută cu o privire pe fiul cel mai mare.

Dóra, cu tota alergarea ei, baiatul a și pornit spre Saint-Christ.

A poftitu s'era buna, întrebă de sănătatea femeii, de cea din urma pescuire a barbatului, și de odata dișe iritata:

— Venitu-a Louis?

— A! bunul baiatu! — exclamă mama-sa. A venit. E frumosu, cu minte și nu-i falosu... A învățatu a scrie, a ceti, e atât de mulțamitu!... Dar înca noi!...

— Înțelegu; căci unul din bunurile cele mai mari este instrucțiunea.

— Oh! nici când a plecatu de acasa, n'a fost el cu totul lipsitu de inteligenția, — dișe femeia cu ambițiune de mama. Seica de-a rostul latinesce totu ce dișea preotul la altaru, și nu eră glasu mai frumosu decât al lui, când a două di de Pasci cântă în biserică.

— Inse, — obiectă delicat dn'a Morin. — deca Louis a știutu să învețe dearostul miss'a în limb'a latina, pe care n'o înțelegea, pentru ce nu l'ai tramis cu micu în școl'a din orașu, unde ar fi învățatu franțozesce, ceea ce ar fi înțelesu?

Pierre Pique deveni cam confusu la acésta întrebare și găngavi câteva vorbe... despre pescuitu... despre lucrul la care trebuia să ia parte și baiatul.

Ismérie nu mai întrebă pescarul, de și consciința nu o iertă să lase trecuta fără observațiune acésta ocașiune și făr' a dișe, cât de rea este aceea datina forte răspândita la poporu, că nu-si tramitu pruncii la școlă.

I-ar fi placutu de cumva femeia i-ar fi vorbitu ierasi de fiul ei, inse copiii cei mici alergara cu mare sgomotu în odaia, se apropiara de ea, și de când intrara, nu se putu vorbi nici unu cuventu.

Pescarul i tramise afara din odaia și i dogeni aspru pentru sgomotul ce facura.

— Trebuie să-i ierti, — dișe Ismérie; căci sînt forte fericiti, că și-au pututu revede fratele lor.

— Dar esprima cu pré mare sgomotu bucuri'a lor, — dișe parintele.

— Inse bucuri'a nu dură multu! — suspină femeia.

— Pentru ce?

— Louis ne-a și parasitu, — dișe femeia plângendu-se.

— Cum așa, s'a dusu?

— A trebuitu să m'erga, — dișe Pierre Pique, privedu muștrator spre soția sa.

— Oh! deca tu barbate voicai, puteai să te duci însuti.

— Eu nu potu să-mi parasescu meseri'a; deca o di nu s'om de față, în diu'a urmatore altii îmi și ocupa postul.

— Și unde s'a dusu? — dișe dn'a Morin confusa.

— La Pont-Saint-Esprit, în apropiare de Avignon, la frate-meu, — răspunse pescarul.

— Eu am auzitu, că el se afla la voi.

— Și eu am voit'u așa, — dișe mam'a vivace, — și iéta... fratele barbatului meu ni-a împrumutatu o mia de franci, când a trebuitu să restaurămu casul'a ruinata de Rhône... și să cumperămu luntre nouă, căci valurile au mânatu cealalta.

— Și?

— Multu timpu n'amu fost în stare să platimu sum'a acésti'a. Cugeta, dna, o mia de franci!... noi în tota viața noastră n'amu fost în stare să câștigămu atăta.

(Va urmă.)

Biserica și școlă.

Pr. Ssa Ioan Mețianu, episcopul diecesei Arad, și-a încheiatu visitațiunea canonică, despre care după încheierea numerului trecut mai primiramu o corespundință, din care scotemu următoarele: Pr. Ssa în diu'a de Rusali, 20 junie, însoțitu de Rds. D. Petru Chirilescu, protopresbiterul Chișineului, și de dl Ignatiu Popu, secretaru consistorialu, a servitu utreni'a în Șimand, totu în acea di a celebratu liturgi'a în Șiclău, unde a și prânditu, iera vecerni'a în Socodoru, unde a petrecutu și peste noapte. Luni, a două di de Rusali, a plecatu dela Socodor spre Nadab, unde a celebratu utreni'a, de aici la Erdeș-Chișineu; în comun'a acésti'a din urma a celebratu sânt'a liturgi'a, iera după prândiu — care cu dl protopopu tractualu și cu parocul localu dl Ioan Cornea l'a avutu la m'es'a arhiduceului Iosif — a plecatu spre comun'a Mișca, de unde trecu în Biharia, visitându — afara de cele înșirate în nrl trecut — și comunele Tamașda și Tulcea, aici a celebratu a trei'a di de Rusali. Din comitatul Bihariei se rentorse în tractul Chișineului, prin lunca, visitându comunele Talposi, Seprensi, Sinteia și altele, și dumineca ajunse la Comlăusiu.

Pentru Andreiu Mocioni s'a ținutu parastasu familiaru la Foen în 4/16 junie. La acestu actu a asistatu veduv'a ilustrului mortu, nepotele dșorele Cernoviciu, soerul Petru Cernoviciu, dl Vinc. Babeș și numerosu poporu.

În seminariul domesticu gr. c. român din Oradea-mare ierasi e linisce, căci tinerimea studioasă s'a departatu și s'a imprasciatu pe la casele parințesci. În anul școlaru espiratu în acestu institutu s'au aflatu 99 de tineri, dintre cari alumnii ținuti gratuitu s'eu cu plat'a jumetate au fost 61, restul se compunea din convictorii cari platiau. Pe lângă acésti'a, din grația seminarului, au avutu viptu și cvartiru gratuitu în institutu, cei mai multi din preparandii diecesei oradane. Adaugemu de asta-data, că pentru anul viitoru în seminariul acesta vor fi cinci vacanție de alumnii. Precum sîntemu informati, zelosul directoru al seminarului, Rds. D. canonicu dr. Augustin Lauranu, are intențiunea să renfiinteze în anul viitoru și orchestrul instrumentalu al tinerimei, care luase unu aventu atât de frumosu pe timpul rectoratului repausatului Ioan Popu, care-l înfiintase, după care inse adormise. Sperămu, că fiitorul profesor de limb'a și literatur'a româna va renfiintă și Societatea de lectura a tinerimei școlare, care asemene încetă. Atunce apoi seminariul acesta isi va recăștigă renumele ce-l avuse. Sperămu acésta rennălțare cu atât mai v'ertos, că în anul școlaru espiratu și tinerimea a facutu unu progresu în studie multu mai imbucuratoru decât în anii din urma.

Esamele preparandilor români în Oradea-mare s'au încheiatu la 19 junie cu succesu bunu, asistându la ele și Pr. Ssa episcopul diecesanu Mihaiu Pavel, dimpreuna cu inspectorii reg. ai comitatului. Numerul studiosilor în cele trei cursuri a fost 25, dintre cari 6 ênsi aparținu diecesei Lugosului, ier numerul celor ce terminara cursul acuma este 8. Din numerul totalu, 14 ênsi au avutu stipendii, și anume 8 diecesani câte 42 fl. din fondul studiilor, și 6 din Lugoșu câte 105 fl. Preparand'i'a, sub direcțiunea Rds. D. canonicu Lauranu, a avutu de profesori pe dnii dr. Ioan Ciceronescu, Moise Nesiu, și mai multi docenti, cari toti și-au îndeplintu cu diligenția chiamarea.

C e e n o u ?

Maj. Sa în Bucovina. Din Cernauti ni se scrie, că Maj. Sa imperatul și regele Francisc Iosif, cu ocaziunea caletoarei sale prin Galiti'a, va merge pe timpul scurto și în Bucovina. Din cauz'a acésta în comunele din nordul Bucovinei se facu mari pregatiri pentru primirea monarcului. Mai ales comand'a militara se pregătesce, pentru ca toate să se găsească în ordinea cea mai buna.

Maj. Sa regin'a ori unde petrece timpul mai îndelungat, în totu locul ordóna a i se arangia o școala de turna, căci e o passionata turnista. Când s'a dusu la Irland'a. scrie „Salonbl.“, unu vagonu a fost plinu numai cu uneltele trebuitoare la acésta școala.

Sciri personale. *Príncipele Milan* a trecut duminica, la 27 iunie, prin Budapesta la Viena, de unde va merge la o baie. — *Pr. Ssa Mihaiu Pavel*, episcopul diecesei oradane, a plecatu marti cu trenul de miédadi la Budapesta și Viena. — *Di Alesandru Romanu*, profesorul de limb'a și literatur'a romána la universitatea din Budapesta și deputatu dietalul, zace bolnavu de trei septemáni, dar dílele trecute a începutu a-i fi mai bine. — *Cardinalul Haynald*, a sositu sâmbet'a trecuta la Oradea-mare, unde duminica a asistatu la serbarea jubileului catedralei r. c., și luni s'a întorsu la Budapesta. Pe timpul petrecerii sale aici, a facutu visita și *Pr. Ssale* episcopului Mihaiu Pavel.

Hymen. „Luminatorul“ din Timișóra, care reproduce — fără să citeze isvorul — trei împartașiri originale ale noastre, publica următoarele sciri himenale: *Di Georgiu Ardeleanu*, vico-fiscalu al orașului Timișóra, la 15/27 iunie s'a cununatu cu dn'a Anna n. Pasulea din suburbiul Fabricu. — *Di Nicolau Bosco*, învățatoru în Hasiășu, s'a cununatu totu atunci acolo cu dșóra Eufemia Ardeleanu.

Arab-Tabia va rămâne a României. Așá a înscinițiatu guvernul Austro-Ungariei pe guvernul român. Lini'a propusa de comisiunea tehnica pentru despartirea Dobrogei de Bulgari'a s'a modificatu. Fortul Arab-Tabia va fi al României, înse totu teritoriul sudosticu dela Silistria, care dominéza podul peste Dunare, va fi al Bulgariei. Așá dara podul la Silistri'a e o imposibilitate. Nu se scie încă, deca Români'a va primi acésta propunere.

Din Viena pâna la Constantinopolu pe cale ferata. Iéta noul proiectu de cale ferata, despre scriu unele díuare. Acést'a ar intra în Români'a pe la Rînnicul-Vâlcei séu Têrgul-Jiului, apoi pe la Craiova, Turnu-Magurele, ar merge peste Dunare la Nicopolu, și d'acolo prin strimțórea Șipca peste Balcani, spre a se legá cu lini'a Filopopol-Constantinopol. Acésta cale ar avé marele avantajú, căci ar fi de-o lungime de 100 leghe, pe când lini'a austro-sérbésca ar fi de 200 leghe.

Recolt'a din Dobrogea. „Stéu'a Dobrogei“ dice: Dupa o arșitia teribila și unu vântu ce radicá colbul mai pe sus de nori, de câte-va díle a începutu a plouá parțial mai în toate dílele. Informațiunile ce ne vinu de pe afara, asigura, că recolt'a va fi póte mai productiva de cât cea din anul trecut.

Plantațiuni în Dobrogea. „Farul Constantiei“ scrie: În apropierea Constantiei, Mangaliei și Megidiei s'au creatu trei mici paduri, începutu al lucrărilor însemnate de plantațiuni ce s'au proiectatu a se face în acestu județu. Întinderea padurei de lângá Constantia are întindere aprosimativa de 30 pogóne, celelalte două de câte 15 pogóne fia-care. În bugetele comunelor de câmpu s'au prevedutu de cătra prefectura sume pentru plantațiuni. În plas'a Megidiei s'au plantatu deja în diferite sate peste 14,000 arbori. Pe lângá aceste, în valea orașului Megidia s'au plantatu în anul trecut și pri-

mavér'a acestuia peste 70,000 salci. Cestiunea plantațiunilor fiindu de cea mai mare importanta pentru acésta parte a României, consiliul județianu va fi chematu a se pronunțá în privinț'a ei îndata ce în virtutea noúei legi a Dobrogei, se va constitui.

Statu'a lui Kossuth. „Pesti Napló“ propune, ca în Budapesta, pe piat'a Francisc Iosif, unde deja se afla statu'a lui Széchenyi și mai avea să se faca a lui Deák, și a regelui Francisc Iosif, în locul statuei regelui să se aredice o statua lui Kossuth, iér a regelui să se puna pe promenad'a Elisabeta. Ungurimea moderna, dice numitul díuaru, nu are trei figure mai imponente decât Széchenyi, Deák și Kossuth; deci ar fi fórté potrivit a vedé statuele lor în același locu.

Lig'a antisemitica nici în ferile de véra nu va pausá. ei membrii ei cari se departara din Budapesta la țera, vor respândi doctrinele ei și i vor câștigá adeptinti. Sânt orașe provinciale, unde se urca la câte o sută numerul acelora cari voiescu să între în lig'a acést'a.

La Mehadia banca de jocu. Se scrie, că unu consorțiu de bancari belgiani și francesi ar voi să înființeze la Mehadia o banca de jocu hasardu. Acésta banca ar avé în perspectiva d'a face treburi bune cu românii din Români'a, cari petrecu în numeru mare la Mehadia și vinu acolo cu multe parale. Nu credemu înseca — pe când în alte state asemenea bănci se oprescu, la noi tocmal atunce să se dea voia d'a înființá una. Dar — la noi se întempla multe, ce în alte locuri nu s'aru întemplá.

Omoru de arestanti. Cetimu în „Cor. Prov.“ La penitenciarul Pângaratii lângá Pét'r'a în Români'a în septemán'a curenta 5 hoti transferati de curend dela Margineni, au omoritu cu cutitul pe unu arestantu care-l banuiau, că este spionul directorului penitenciarului. Dupa ce a omoritu pe tovarășul lor, de pedépsa s'au închisu în un'a din odăile penitenciarului și au baricadatu us'a, așá în cât în díu'a aceea nu s'a pututu face nimica. Pe nópte sentinelele s'au schimbatu fórté desu. așá în cât ferést'a odăii în care se închisese omoritorii au fost bine pazita. În díorii dílei dupa ce au intratu la rându soldatul N., s'a suita pe scara la ferést'a omoritorilor. Acolo ce să véda; ei scosera podéla și se baricadau; sentinel'a somându-i, ei au începutu să dea în ferést'a cu lemne; sentinel'a înse s'a pazitu fórté bine așá în cât a scapatu neatinsa; cu toate aceste teménduse de alta nenorocire, soldatul apare la ferést'a, soméza pe criminali a se predá, dar unul din ei pune mân'a pe toporu și se pregatiá să-l lovésca, dar el mai înainte de a-i veni lovitur'a toporului care l'ar fi omoritu, facu focu în criminalu, la momentu a fost mortu. Numai dupa ce se facu acésta, ceilalti se predara și revolt'a se terminá.

Evrei în armat'a austro-ungara se afla în numeru mai mare în Bucovina, unde totu al unu-spre-decele locuitoru e evreu. În genere evrei se gasescu mai ales la acele trupe cari sânt departate de resboiul activu. Așá vei gasi pe cei mai multi la trupele sanitarie de pace, unde între 1000 numerul lor se urca la 54, apoi la aprovizionarea militarilor unde din 1000 de énsi ei sânt 37, la administrațiunea monturelor, unde între 1000 numerul lor e 25. Numai apoi urméza infanteri'a, unde între 1000 de fecóri se afla 23 de evrei.

Ce este poesi'a? La acésta întrebare unu, scriitoru de foisóre al díuarului clericalu „Magyar Allam“ raspunde astfel: Ce ar fi lumea fără poesi'a? Unu momentu fără flori. Curechiu acru fără carne de porc. Unu cataru eternu. Páne miserabila. O biserica calvina, séu nici macaru atáta.

O muma care și-a ucisu copilul. Acésta crima gróznica s'a sevérșitu la Tarczal în Ungari'a. Înainte cu

15 ani unu tineru parași țer'a sa și se mută în America. Țilele trecute el se rentorse de acolo bogatu; frații lui îl recunoscuro și se bucuraro fôrte. Mam'a inse nu eră acasa, ei frații i împartașiro că ea șede la pusta unde ține în arenda o cărcăma. Tinerul venitu din America, grabi să merga acolo. Sosi la locul doritu, inse maina-sa nu-l recunoscuro. Atunci lui i plesni prin minte ideia să faca o surprindere și mai placuta și să aștepte până ce în ziua următoare vor sosi și frații sei, și atunci să spuna mamei sale cine e dănsul. Înainte de a se culcă inse el predete ei unu secuiețiu cu 30.000 fl. adusi din America, să-i pastreze până la deminția, căci la ea vor fi în locu mai siguru. Nici odata bun'a femeia nu veduse atâta aur. Peste nopte, ea nu putu să închida ochii. Demonul laconiei o mușcă de inima, și nenorocil'a, cedându ispitei, apucă unu briciu, se sui în camer'a lui și dintr'o lovitura i taia gâtul'a! Apoi ascunse cadavrul într'unu locu dositu în pământ. Doue zile după aceea, cei doi frați sosiro și se informaro deca nu venise aci unu caletoru strainu. Mam'a îngalbeni grozavu. Îndesita cu întrebările, ea fini prin a marturisi totul. Dar după ce i se spuse cine eră victim'a sa, ea alergă ensasi să se predeie justiției strigându în mijlocul suspinelor: Ucideti-me! ucideti-me! Miserabila ce sânt, eu am ucisu pe fiul meu! Ucideti-me!

Cronic'a lunei.

Bulgarii, cari pe timpul domniei turcesci gasira adapostu ospitalu pe pământul României, și pentru cari românii versaro atâta sânge în resboiul din urma, respalescu fôrte ingrat binefacerile primite. Guvernul românu a cerutu o declarațiune categorica în privința retragerii definitive a legii de naturalisațiune, căci la din contra va suspinde legaturile diplomatice: e bine, guvernul din Sofia n'a respunsu nimica la acesta. Agentul României la Sofia, a propusu ca în urmarea acesteia să se sevestreze toate bunurile din Români'a ale Bulgarilor. Se aștepta cu mare iritațiune deslegarea acestei chestiuni.

Înăugurarea statuei lui Pușchin, care s'a amănatu deja de două ori, în fine s'a ținutu la 18 I. e. în Moscova. Universitățile și reuniunile interne au fost reprezentate prin sute de deputațiuni. Din strainetate numai puțini au fost de față, și slavii externi au fost slabu reprezentati. Grévy a transmisu președintelui societății literare din Moscova, care a arangiatu serbarea Pușchin, ordul legiunii de onore. Din strainetate au fost reprezentati numai slovacii, muntenegrii și francesii.

Amant'a țarului. După ce a muritu imperatés'a Rusiei, diuarele se ocupa ierasi de principess'a Dolgurocki, care — precum se șede — are de mai multu timpu relațiuni intime cu atăt puternicul imperatu al marelui imperiu rusescu. Acesta femeia vestita și-a perdutu de timpuriu parintele, și s'a crescutu într'unu institutu, de unde a eșitu cu titlu „dama de onore a țarinei”, titlu care se confere tuturor damelor de origine nobila. Acestu titlu dă dreptul d'a se înfașă la curte. Ea a fost introdusa la curte de cumnat'a sa principess'a Dolgurocki Vulcano, care traiesce acuma la Veneția, parasita de barbatul ei. În salonele acesteia o vedu țarul pentru prima-ora, înainte cu doi-spre-dece ani. Fecior'a blondina, mladiosa, modesta și încântătoare, incatenă pe țaru, și din momentul acela el a legatu cu ea unu amoru intimu. Pruncii lor au titlu de conti de Guriu. De altmintrea, ea n'are mare influența asupra politiceii țarului, căci i lipsesc cultura mai nalta. Cununa-se-va acuma cu ea țarul? Ieta o întrebare la care multi aru dori să șea respunde.

Dob'a în armat'a francesa se casseza prin ordinul din 3 iunie al ministrului de resboiu. Dob'a, dice ordinul, este unu instrumentu, ce trebe învețatu timpu

îndelungatu; nu este unu instrumentu siguru, și fiindu că dobasii nu sânt armati, ei facu puținu serviciu la armata. Acesta noua reforma se va introduce la manevrele din tómn'a viitoare; atunce toate signalele se vor da numai cu trimbite.

Sujetu de o comedia. Viet'a reala compune nu numai tragedii, dar și comedii. Un'a din aceste e și urmatorea, care s'a întemplatu într'unu orașu al Germaniei. Coconul Guido iubiă multu petreccerile. Aceste inse fara parale nu se potu face. Într'un'a din zile el se pomeni, că nu mai are nici unu gologanu, și că este înglodatu în datorii. Eră desperatu. Ce să faca? Nu vedu altu midilocu de scapare, decât însorațunea. Numai decât se și puse a-si traduce în realitate hotarirea. Spre norocirea lui, fiic'a unui industriașubogatu se îndrași de el; la rândul seu, și el duse, că va muri deca acea feta nu va fi a lui. În scurtu timpu logond'a se ținū, și dănsul scrisu două epistole; un'a plina de iubire logodnicei sale, și alt'a unui prietenu, cam de urmatoriul cuprinsu: „Frate! În fine sūm liniseitu. Jidanc'a va plati datorii mele!” Cât de tare se miră prietenul seu, primindu dela Guido o scrisore plina de iubire; tocmai așa de înarmuritu ceti acesta urmatorea șire primite dela logodnic'a sa: „Jidanc'a nu va plati datorii dtale”. Bietul Guido a schimbatu cuvertele.

Parfumu și femeile. Unu technolog, W. Sampson, a facutu niște esperințe fôrte interesante despre înriurirea ce parfumurile au asupra femeilor. Aceste esperințe, pe cari dănsul le-a facutu în timpu de multi ani asupra mai bine de 200 fete, il autorisaro a scote urmatorele conclusiuni: moșusul stărnesc amabilitate și grația: ros'a — generositate, graniul delicatetic, vioric'a pietate mistica și bigoteria; benzoe visare, poesfa, neconstantia; verbina gustu pentru arșile frumose; paciuli hysteria, pielea de yucht lene. Deci candidatul de mire, care voiesce să aiba o mireasa amabilia, iubitoare de arti și poetica: să deie miresei sale cât mai adese ori câte unu buchetu parfumatu cu moșus, benzoe și verbina!

Înotătoare celebra. O englesa, miss Anges Beckwith, în etate de 18 ani, care a devenitu celebra prin aptitudinea sa pentru notațiune și care a percursu anul trecut, pe Tamisa, o distanția de 8 leghe în 6 ore și jumetate, a facutu, dice „Standard”, o noua încercare mai estraordinara înca. În presentia munei sale și a tatalui seu, profesoru de notațiune fôrte emoscutu la Londra, și a unei mulțimi curioșe, a înotatu trei-deci ore consecutive în marele basinu al balenei în aquariul din Westminster. Înaintea semnalului de placere, multe persoane au cautatu să se asigure deca miss Beckwith nu purtă cu sine vre-unu aparatu de flotațiune. Îvestimentata ca matelotii, s'a afundatu în basinu: apoi, dându de fundu, și-a scosu iute hainele, și aparu la suprafața cu unu simplu corsagiu de pagiu și într'unu pantalon de metasa negra, tivetatu cu rosu. În primele ore, miss Beckwith a despicațu ap'a cu vigore, facendu totu felul de evoluțiuni cu o abilitate distinsa, și chiar valsându în giurul basinului. Cătra orele 11 ser'a, ea să se repause, se aședă pe spate. Cu toate că, după condițiunile remașagului, i eră permis să ieta din apa odata și să se repause una jumetate ora, ea n'a voitu să profite de acesta favore. La ora mesei, parinti sei i-au datu ceaiu, carne și peste. Când judecatorii anunțaro, că miss Beckwith și-a terminatu curs'a și că putea să ieta din basinu, aplausele se ridicaro din toate părțile și acoperiro de flori pe infatigabil'a înotătoare.

Abonamintele se potu deja face cu condițiunile însemnate în fruntea foii.

Proprietaru, redactoru respundietoru și editoru :

IOSIF VULCANU.